

Ksiądz Eryk Szymkowiak

1902-1939

Wśród ofiar wojny 1939 roku znalazło się wielu mieszkańców gminy Krzemieniewo. Jedną z nich był ksiądz Eryk Szymkowiak, pierwszy proboszcz drobnińskiej parafii. Zginął tragicznie 15 września, podczas bombardowania Warszawy.

Ksiądz Eryk Szymkowiak urodził się 12.04.1902 roku w Grobelce, w powiecie śrómskim. Był jedynym z pięciorga dzieci Augusta i Marianny z Duchalskich. Miał jeszcze trzech braci (Mariana, Zbigniewa i Mieczysława) i siostrę Janinę. Ojciec późniejszego księdza Eryka pracował jako leśnik, natomiast matka zajmowała się domem i dziećmi. W domu Szymkowiaków patriotyzm zawsze silnie łączył się z religią, a sprawom wychowania dzieci poświęcano bardzo wiele uwagi. Dlatego też z domu rodzinnego ksiądz Eryk wyniósł silną wiarę, mocne zasady moralne oraz nawyk sumiennego wykonywania swoich obowiązków. Po ukończeniu szkoły powszechnej w 1913 roku rozpoczął naukę w gimnazjum w Ostrowie, którą ukończył 12.06.1922 roku.

22.07.1922 roku Eryk Szymkowiak złożył na ręce księdza arcybiskupa gnieźnieńskiego i poznańskiego Edmunda Dalbora prośbę o przyjęcie do Seminarium Duchownego w Poznaniu. Prośba została przyjęta, w związku z czym mógł 30.09.1922 roku rozpocząć studia. W poznańskim Seminarium przebywał do końca października 1924 roku.

Z dniem 1.11.1924 został skierowany przez księdza kardynała Edmunda Dalbora na studia w Instytucie Katolickim w Paryżu. Przebywał tam do 29.08.1926 roku. Podczas studiów w Paryżu dał się poznać jako: „(...) człowiek cichego

usposobienia, sumienny pod każdym względem, wypełniający gorliwie swoje obowiązki zarówno pod względem nauki, jak i wyrobienia się duchowego”. 3.04.1926 roku, za zgodą władzy duchownej z Poznania, otrzymał święcenia subdiakonu z rąk księdza biskupa Bandrüllarta, rektora Instytutu Katolickiego w Paryżu. Po odbytych w stolicy Francji studiach miał pozostać przez następne 3 lata, aby zgodnie z wcześniejszą umową „odpracować” czas nauki, zajmując się polskimi emigrantami. Władze kościelne zgodziły się jednak na jego wcześniejszy powrót do kraju i skierowały go na studia uzupełniające do Gniezna. Święcenia kapłańskie otrzymał 3.07.1927 roku. 15.08.1927 roku powołany został na wikariusza do Wyskoki, gdzie z krótką przerwą (na posługiwanie w Jankowie Załęśnym) przebywał do 18.02.1928 roku. Z dniem 19.02.1929 roku został mianowany przez księdza kardynała Augusta Hłonda nauczycielem religii przy gimnazjum państwowym w Rogoźnie. Od 1.12.1930 roku pełnił funkcję prefekta w prywatnym gimnazjum dra Czajkowskiego w Poznaniu. 24.06.1933 roku zwrócił się z prośbą do swoich zwierzchników, aby zwolnili go w związku z chorobą z funkcji prefekta i skierowali do pracy parafialnej. Z polecenia księdza biskupa Walentego Dymka z dniem 1.07.1933 roku ksiądz Eryk Szymkowiak objął administrację kaplicy publicznej w Drobninie (zastąpił na tym stanowisku księdza Porankiewicza). Po ustanowieniu w Drobninie parafii, co nastąpiło 21.12.1933 roku, ksiądz Szymkowiak z dniem 1.01.1934 roku został jej pierwszym proboszczem. Otrzymał przy tym zadanie zbudowania kościoła w tej miejscowości, z czego, jak czas pokazał, wywią-

Ksiądz Szymkowiak na placu budowy kościoła w Drobninie.

zał się znakomicie. Ksiądz Szymkowiak był zresztą nie tylko dobrym budowniczym. Potrafił wokół siebie zebrać grupę ludzi, z którymi wspólnie organizował życie parafialne, zajmował się sprawami społecznymi i oświatowymi. To z jego inicjatywy 7.10.1934 roku utworzony został parafialny oddział Akcji Katolickiej. Ksiądz Szymkowiak udzielał się również w innych organizacjach kościelnych, działających na terenie parafii drobnińskiej, jak: Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej oraz Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich. Przewodniczył także komitetowi odpowiedzialnemu za budowę kościoła, inicjował urządzanie akademii i przedstawień teatralnych z okazji różnych świąt państwowych i religijnych, organizował pielgrzymki do Gniezna i na Jasną Górę. W roku 1935 współtworzył także parafialną bibliotekę (liczyła 150 tomów), która posiadała dwie czytelnie znajdujące się w Drobninie i Garzynie. Nie zapominał także o chrześcijańskim miłosierdziu względem potrzebujących, wynikającym z

nauki społecznej kościoła. Organizował opłatki dla biednych dzieci, pomagał bezrobotnym, wspomagał także istniejącą od 1938 roku miejscową ochronkę. Był także spowiednikiem mieszkających w drobnińskiej szkole sióstr Serafitek. Jego działalność była nacechowana troską o człowieka, o jego życie duchowe i religijne. Wszystko co robił, podporządkował swojemu powołaniu. Z usposobienia był cichy i skromny. Nie dbał zbyt o swe ziemskie wygody. Za to, że dla każdego miał dobre słowo, był szanowany i lubiany.

W latach 1935-1936, kiedy przebywał już w Drobninie, bardzo często odwiedzała go jego siostra Janina. To właśnie tutaj poznała życie zakonne serafitek, tutaj też ostatecznie ukształtowało się jej powołanie. Podjęła decyzję o wstąpieniu do tego zakonu. Została beatyfikowana przez papieża Jana Pawła II 18 sierpnia 2002.

Latem 1939 roku, kiedy stało się jasne, że dojdzie do wojny z Niemcami, ksiądz Szymkowiak został ostrzeżony, iż z powodu swojego wcześniejszego zaangażowania może zostać aresztowany i uwięziony. Dlatego, kiedy już doszło do niemieckiej agresji, opuścił Drobnin i podobnie jak wielu innych mieszkańców gminy Krzemieniewo, próbował się ewakuować na wschód kraju. W swojej podróży dotarł do Warszawy. Tam też, podczas bombardowania mającego miejsce 15.09.1939 roku, ksiądz Eryk Szymkowiak zginął. Jego grób znajduje się na cmentarzu przykościelnym w Drobninie, po stronie południowej kościoła, którego był budowniczym i który tak ukochał.

ELŻBIETA I JERZY KOWNACZY

Kartka pocztowa wysłana przez Stefana Ponikiewskiego do przyjaciół w Berlinie. Datowana jest na 2.04.1905 roku (ze zbiorów autora)